

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések
jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtatnak.
Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.
A nyílt térben a három-hasábos gármonsor beigtatási díja 20 kr.

Felölős szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal,
hová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók,
templom-utca 548. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

Előfizetési felhívás

„TÁROGATÓ”

czimű
vegyes tartalmu hetilapra.

Előfizetési ár:

Helyben:
Egész évre . . . 4 ft. — kr.
Fél évre . . . 2 ft. — kr.
Negyed évre . . . 1 „ — „
Házhoz hordva vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft. 50 kr
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Negyed évre . . . 1 „ 13 „

A „TÁROGATÓ” kiadó-hivatala.

Ne pusztítsatok az erdőket!

Földünk azon részein, melyek a fa termelésre alkalmatlanok, vagy honnan a rengeteg erdők kíméletlen kezek által kipusztítottak: aszály égeti ki az áldott földet, s képtelenné teszi azt a hőség, a növényzet megtermésére, táplálására és megérlelésére.

Hogyan? kérdeheti valaki, ki komáinak kötvé szokott lenni.

Csak úgy biz az, felelem egész tisztelettel, hogy: a föld folytonos gőzölgéssel szokja magát belülről tisztogatni, s izzadságát, mely részint belhevénnek, részint a nap verőfénye hatásának okozatja, igen apró, szinte láthatlan golyócskák alakjában légbe röpiteni; e gőznek nevezett izzadság cseppek, kivált nap elszállta után, addig emelkednek, míg valami hűvös tárgyba meg nem ütköznek; ily hűvös tárgyak: a földet környező lég és a fák, s egyéb növények levelei és lombjai. E tárgyakban a gőzök és párák megütközvén; nap elszállta után ismét az édes anya, a föld kebelére hullanak vissza, s harmat alakban, napfelkölte után ott ragyognak, honnan láthatlan szárnyakon fölemelkedének.

Ámde a légréteg, melyhez a gőz felszállt, nem hullathatja mindig vissza a neki kölcsönözött drága nedveket; a különféle tájakról előlebegő vagy rohanó szél szertehordja azokat, s oly helyekre rakja le, honnan azokat a föld azon tájékának, melyről fölszállának, soha vissza nem adják.

De a sűrű, zöld lombos erdőben e rablást Éolus uram már nehezebben követheti el; lévén az erdők hasonlók oly ezer meg ezer oszlopokon álló tömkeleghez, melybe a legszemesebb őrcsapat, a nap-sugár is, csak ritkán pillanthat be. Itt tehát az erdő lombalkotta boltívei alatt; a fölszálló gőz, a legmélyebb titokban alakul vízecspekké; a cseppek visszahullanak a föld rögeire; a rögök, mint titkos csatornák ajkai, a cseppeket a föld kebelébe vezetik, melyek ott forrásokká alakulnak; a források a szabad térekre futnak, hol folyamokká terjednek s mélyednek; a folyamok tükre nap-

sugarak által érintetve s hevítetve, ismét nagy mennyiségű párákat és gőzt kölcsönöznek a levegőnek, mely a föllegeket megterhelvén, előállítja a termékenyítő esőt, melyért a hajdan gazdag, most koldussá lett esőszegény Alföld és kies Szatmár-megyénk, minden nemzetű és vallású népei oly régóta imádkoznak!

Qui vult finem: debet velle etiam media (ki a czélt akarja, akarnia kell a czélhoz vezető eszközöket is). Ki nedves, esős időt óhajt: építse, ne pusztítsa az erdőket! Szép, igen szép és jövedelmező termények az aranylő búzakalászkok és reepeze virágok; tapasztalat igazolja azt is, miszerint az igénytelen tölgy és cserfák, melyek makkját és gubacsát a hernyók és mostoha idők a sörtesek és festők elől el-lelegelik és pusztítják, soha nem hozzák be a gazgúnak a százalékot, melyet adnak a szorgalmas vállalkozónak a gabona, tengeri és reepeze táblák; de azt is hangosan kiáltja az évenként megújuló inség, mely a gyakori szárazság, vagyis esőtlenesség következménye, hogy az erdőépítés és ápolás által gyakrabban előjövő esős föllegek sokkal több hasznot hajtának a kamarára, mint a mennyit ad néhány nagyobb birtokú dominus terrestris-nek a reepeze, melynek árát évenként alább szállítja a hosszú szakállú samaritánus, azon mérvben, melyben termelésére nagyobb tér vágatik ki az erdők rengetegéből.

Hogy az erdőültetés által az emberi szorgalom (Isten akarata is hozzájárulván) termékenyítő esős időt varázsolhat elő: megmutatta azt ez előtt 40—50 évvel Kairó fényes uralkodója, ki a nagy terjedelmű népes város és vidéke körül egy millio fát ültetettvén, kieszközölte, hogy ott, hol az ő ideje előtt öt s nyolcz évig sem vonult el egy esős fölleg; most évenként tiz s több izben hull alá hasznos zápor a szomju homokra, mely hasznos növények által megkötvetve, immár röpitülni megszűnt s ápolja kebelében a kövér növényeket, melyek a napi szükségek földözésére hasznosak, a kereskedésben kapócsak és értékesek.

Hogy a fa pusztítás a nemzet és kor vétkei közt a legérzékenyebb büntetésre méltó bűnök egyike; azt a görög és római hitregék következő könnyen érthető példázatban adják elő: „egy Erisichthon nevű vigyázatlan ifjú, a Céres csererdejéből néhány fát kivágott; ezért a termelés istennéje oly éhséget bocsátott a fiatal emberre, hogy utoljára önmagát ette meg.“ Ha erdőinket, melyeket Isten saját kezeivel (a természet erői által) ültetett számunkra, mi is oly kíméletlenül pusztítandjuk, mint megkezdők e pár évtizedben, megérhetjük az időt, hogy az elkövetkezendő esőtlen évek következményeül elpusztítjuk, megesszük árát azon földeknek, melyekről azért vagdaltuk le a fákat, hogy nekünk sok buzát és repezét ontsanak.

Isten nem önt saját kezével esőt senkinek tengeriére és buza földére; Isten eszközök által állítja ki áldásait; ha az eszközöket min kezeinkkel szedjük ki hatalmas kezeiből; ha erdőinket oktalanul, kímélet-

lenül pusztítjuk: ne zúgolódjunk Isten ellen, ha rövid időn Erisichthon sorsára jutandunk!

B k G r.

Gazdasági teendők julius havára.

(Folytatás.)

Számóczás.

A számócza telepek megkapáltatnak s megtisztogattnak.

A korai számóczafajokból még e hónapban készítjük az új telepeket.

A termő ágyakban nem tűrjük az indákat, mert ezek a jövő termésnek kárára szaporodnak; ellenben a vén ágyaknál, melyeket jövőre már fölhasználni szándékozunk, a kifutók szaporodását előmozdítjuk.

Száraz időben az öntözést nem kell elmulasztani.

Szántás — vetés.

E hónapban vetünk, ha még nem vettünk volna pohánkát (hajdina, haricska, tatárka), még pedig tarlóba is.

Az ugarszántásokat megkeverjük. Ha lehetséges, mélyebben történjék a keverés az ugarlásnál.

Kukoriczát, burgonyát, dohányt megkapáltatjuk; a kapáltakat töltögtetjük, ha lehet, aratás előtt.

Ha kevés takarmányunk termett, vagy elvitte az árvíz; még van idő helyre pótolni. Szántsuk föl a tarlót, vessünk bele tarló-répagot, lesz takarmányunk bőven. Lehet még takarmány-pótléknak pohánkát gömbölyű borsóval vetni, vagy rozsot, melyet kora tavasszal kaszálhatunk zöld takarmánynak, míg az őszön legelőnek használhatjuk.

Repeze föld elkészítése. A reepeze aug. 15-ke körül, Erdélyben már augusztus elején vettetik, azért a földnek még e hónapban tökéletesen elkészülve kell lennie.

Szőlőszet.

A tökére mivel szőlő felkötöztetik, a karón fölüli hosszú hajtások elvágatnak. Ezután a karók megerősítetnek, végre megkapáltatik.

A czifrább mivélés közüli teendőket a mult lapunkban elmondottuk.

Rovarok. E hó második felében megszoktak jönni a szőlőt pusztító hernyók, minők: a Sphinx Elpenor és Sphinx Porcellus. Az első 4 hüvelyk hosszú, majd zöld, majd barna, majd fekete; a második 3 hüvelyk hosszú és sötét vagy világosszürkebarna. Ezeket meg kell ölni.

* * *

Miután az e havi teendők legfontosabbak, azokból tüzetesen elősoroljuk azokat:

1. A zöld munka. Zöld munka nevezet alatt a fölösleges hajtások, hónalj vessző, kacs, kötözés és levelezés kezelését értjük.

Sokan azon ferde fogalommal vannak eltelve, miként a zöld munka, mintegy jelentéktelenebb foglalkozás, minthogy nagyobb testi erőt csakugyan nem igényel, bárki által is végezhető; azért rendszerint nők, 8—10 esztendő gyermekek, serdülő

lánykák által vitetik véghez. A zöld munkának ész és okszerű kezelésétől függ nagyban a jelen termés minősége, s igen sok esetben a jövő évi termés mennyisége is. Ezekből a nevezett munkavitelre, miután kellő szakismeretet szereztünk, szigorú felügyelet alatt legügyesebb embereinket alkalmazzuk. Ügyelvén a következőkre!

1. A szőlő első kötözését virágzás előtt befejezni kell. Ezt előzőleg multhatlan kötelesege a vinczellérnek, a mint a vesszők emelkednek, kötözésre alkalmas anyaggal, a minők: az életlen sás, vékonyabbféle esuhu vagy is káka, vagy áztatott zsúpp, főlserrelve az egész szőlőt, ismételve is bejárni, s a kövérebb növést, magasabb vesszőket gyengélen megakasztani, burokra vetni; hogy a bekövetkező átalános kötözés idejéig szőbb növést vesszünk a szél rohamai ellen megvédetvén, biztosittassanak. S a mint a megkivántató nagyságig kifejlődtek vesszünk, fogjunk a választással együtt teljesítendő kötözéshez; nehogy a virágzás a nyakunkra érkezvén, kénytelenitessünk a kötözést félben hagyni 4—5 héttel tovább, míg a virágzás ideje befejezve leend: mert

2. A virágzás alatt a szőlőben járni, foglalkozni, főleg, kötözéssel, észellenes eljárás. Am tessék ez erősnek látszó kifejezés alaposágáról meggyőződni akaró szőlésznek virágzás alatt tőkét csak igen könnyedén megrázni, tapasztalni fogja, hogy a szőlővirág himpora mind lehull, s a gerezdek üres szára fog megmaradni, vagy elvéve egyik szem fogja busítani a fürkésző szőlészt, emlékeztetve idézvén: hogy ő eddig a virágzásra mit sem adott; többször az egész virágzás idején szőlője kötetlen levén, a legóriásibb szelek összekuszáltak egész szőlőjét, s így történt, hogy hordói többnyire üresek maradtak!

3. A választás és tördelés egyszerre végzendő. Nem tudunk egyetérteni azokkal, kik előbb a választást, a fölőslegesnek vált vesszők letördelését végzik az egész szőlő területén s csak ennek végeztével kezdenek a kötözéshez. A mi fogalmunk szerint e két munka együtt teljesítendő.

Míthogy a vesszők választásától a jelen termés minőségére s a jövő évi termés mennyiségére nézve felette sok függ, e következőket tanácsoljuk szem előtt tartani:

A mint a kötözés ideje — virágzás előtt — beáll, haladéktalanul lássunk e lényeges munkához, teljesítve először a választást, vagyis: a tőke kora, ereje s a föld

kövértségéhez képest minden tőkén a gerezdet hozott vesszőkből hagyjunk 2—5-ig legfelebb, s a legerősebb meddő vesszők közül 1—2; minden egyéb vesszőt legezöl-szerűbb késsel, vagy ha ügyesen kézzel tör-nök le, meggátlására ama sok nedvnek, mely ez uton a tőke soványítására kiesurog, nem leend fölőslég sárral betapasztani. Magától értetik, hogy e müttéhez a szőlőszetben leg-avatottabb egyéneket kell alkalmazni, kik elegendő beható észbeli tehetséggel bírnak annak megbirálására, valjon a tőke, körülményeit tekintve, mennyit bír meg a jelen termésből? mely vesszők hagyandók meg? hogy a nap jótékony sugárainak és a levegő szabad járásának kedvező utat készítve, a tőke jövő alakjának alapját már az idej választással megvessük? Mert ha a tőkét erején fölül terheljük, nem csak a jövő évi termést kevesbitjük, de jelen évi termésünk is sokat vesztené mennyiség és minőségében. A vesszők közül ki nem fejlődhetvén, a szőlőbogyók aprók, éretlenek s kellő édesség nélküliek maradnának.

Vannak szőlőfajták, ezek közt első helyen áll az izabella — eper-szőlő — ez 12—20 vesszőre is hoz, többnyire 2—3 gerezddel. Ha ez uton nem járunk el, a fölősleget el nem távolítjuk, virágzás alkalmával a gerezdek legnagyobb része leperreg, s csak kevés, igen ritka szemű gerezdre számíthatni.

4. A kapesokat le kell szedni. Ez alkalommal szedessék le nagy figyelemmel a kacs, némelyek szerint kapocs, inda vagy szőlőbajusz, ama vékony levél és iznélküli rész, mely úgy látszik, a szőlő eredeti vad-ságát tekintve, a végre van rendelve a gondos természetű, miszerint kuszó természetnek megfelelőleg körültekerődés által fenntarthassa magát. E részecskék a mai kezelés mellett mily feleslegesek, sőt károsak is, csak akarni kell, az olvasó legott meggyőződhetik, kísérletül fölvehetvén a Chaselas-csemege-szőlőt. Ennek általunk ismert minden egyéb fajok közt legtöbb kacsosa szokott lenni, néha kisebbszerű szőlőgerezd is mutatkozván az ily kacsok egyik végén. Ha az ily kis gerezdet a fölősleg kacstól meg nem szabadítjuk, a rajta lévő szőlőgerezdecské virágzás alatt végkép leperreg. Ha ellenben hason nagyságu gerezdecskét a fölősleges kacstól megszabadítjuk, néhány szem szőlőt mentettünk meg. Kétségtelen tehát, hogy minden haszon nélkül igen sok táperőt vesz fel, ama másik rosz oldalát

nem is tekintve: miszerint, ha a tőkére feltekerődik, akkor a metszés munkája a lefejtésseli vesződség miatt nagyon késleltetni fog. Igen üdvös tehát, miként a vesszők választása alkalmával a kacsok is leszedes-senek. (Folyt. köv.)

Mutatvány Seregi József „Végrehajtási eljárás” ezimű munkájából.

II.

A végrehajtás elrendeléséről.

Hazai törvénykezési eljárásunk szerint a végrehajtás elrendeléseért külön folyamodni a legfontosabb perekben sem volt szükséges; a végrehajtás mindég magában a marasztaló ítéletben rendeltetett el, s egyidejűleg a végrehajtó bíró is kiküldetett. A végrehajtási folyamodvány hazánkban csak 1840. óta ismeretes, midőn a váltó törvény szerkesztésébe befolyt, s az osztrák perrendtartáshoz szokott bécsi ügyvéd, — kit azon országgyűlés bizottmánya a tanácskozatra meghívott — azt a váltótörvénybe átültette.

Innen történt, hogy 1853. előtt, míg az osztrák perrendtartás hazánkba behozva nem volt, a pestvárosi törvényszék előtt folytatott sommás szóbeli perekben hamarabb lehetett végrehajtást teljesíteni, mint a váltóperben, s a városi hites írnök a váltótörvényszéki végrehajtókat számos esetben megelőzte. Ezt elérni annál könnyebb volt, mert a városi törvényszék ítéleteit kézbesíteni nem kellett, a délelőtt kimondott ítéletet délután kivenni, a végrehajtást bemondani, s gyakran még az nap vagy más nap teljesíteni is lehetett. A városi törvényszék naponként, a váltótörvényszék pedig rendszeren csak kétszer tartván üléseket: minden csekély ügyben rendkívüli üléseket tartatni kedve nem mindenkinek volt.

Az egyszerűsítés szempontjából tehát legjobban lenne hazai törvényeinkhez visszatérni, és kimondani: hogy a végrehajtás mindenkor a marasztaló ítéletben rendeltessék el, s a végrehajtó bíró is ugyan abban megnevezessék. Midőn pedig a kiküldött végrehajtó bíró el nem járhat, vagy a végrehajtás foganatosítása végett más törvényhatóság kerestetik meg: a végrehajtó bírót a bírósági elnök vagy helyettese az eredeti ítélet, vagy megkereső levélre hátiratolás által rövid uton kiküldhesse.

Nincs is semmi szükség arra, hogy a végrehajtás külön végzéssel rendeltessék meg,

— Hát keressen magának, felelt Jules a leányasszony Bürgözd i Márt on jó módu eszmadia mester uram kaczer kis leánya, ki előtt most tisztességesen öltözve szerelemtől lángoló arccal csinos barna ifjú állott.

— Kerestem én édes Julesám, évek óta nem is gondoltam én másra mint magára, s ha maga és Isten úgy akarja feleségül veszem.

— Minő nagy szerencse! felelt gunyosan a kis leány, s hetykén a tükör elé állva önelégülten igazgatta szép szőke fürtjeit s pihegő keblén a kis selyem kendőt.

Az ifju arca kissé elborult.

— Tíz évig ettem Bürgözd i uram kenyerét, állja meg az Isten őt minden lépten; mikor magát, olyan kis játszó leánykát térdeimen ringattam, gazduram sokszor mondta mosolygva: te becsületes legény vagy Samu, jól érted a mesterséget, józan életet folytatasz, ha vándorlásod közben is ilyen maradsz, nekem adom Julesát. Füleimbe hangoztak e szavak mindenütt, két évig vándoroltam, dolgoztam Kolozsvárt, Buda-Pesten, sőt Bécsben, is Julesám képe lebegett lelkem előtt s ez mentett meg, hogy visszahozzam épen szívemet és lelkemet. Szeretem én magát tisztán igazán, legyen az én feleségem, meglátja, hogy félországban nem lesz hozzánk hasonlítható boldog pár.

A szerelem e mesterkéltlen, egyszerű de szívből jött szavaira Julesa leányasszony lenézéssel felelt.

— Beszéljünk komolyan Samu, én mesterember felesége nem leszek. Majd bizony a eszmadia fogom árulni vásárról vásárra. Megvallom maga csinos fiú, jó szíve van, de hiába, látja én azt a szurtos mesterséget ki nem állhatom. Majd bizony! Én tekintetes asszony akarok lenni. apám elég gazdag, s én elég szép vagyok, hogy ehez reményem legyen.

Ez utolsó szavaknál újból a tükör elé állott s tetszélősen saját arczába mosolygott.

— Jobb lesz tehát, ha magának más háznál keres feleséget, folytató szavait, melyekkel az ifjú szerető szívét egészen összezúzta. Annyit azonban megígértek, hogy ha ury asszony leszek cipőimmet mindig magával csináltatom, csak arra vigyázzon, hogy a lábam keskenységét, gümbölyűségét, a mint Báró Szegényfi mondja, szoborszerűségét a cipő elűntethesse, mert láthatja, hogy igen szép kis lábaim vannak. Ajánlani fogom a bárónak is; tudja az urak sokat tehetnek.

Köszönöm, de nincs szükségem reá, szorgalmam, becsületességem majd ajánlani fognak. Nem is volna már itt több szavam, szolt az ifju szívében tele fájdalommal, mialatt elfordult hogy kitörölje szeméből a két nehéz könnyet. De van egy, mely szívemen nem tudnék elhordozni s ez az, ha nem figyelmeztetném, hogy az út, melyen indult romlásához vezet. Látja én sokat láttam, sokat tapasztaltam s meggyőződtem, hogy az urakkal nem jó nekünk polgároknak egy tálból enni cseresznyét. Kolozsvárt is kedves mesteremnek szép ifju leánya volt, urra vágyott szegény, s pártában maradt.

— Elég! vágott közbe haragosan a leány, inkább a pártá, mint egy mesterember főköltője.

— Jól van, édes Julesa leányasszony, Isten teljesítse vágyait, szívemből kívánom ezt, szolt szomoruan az ifjú s távozott. (Folyt. köv.)

EMLÉKSZEL-E?

Emlékszel-e a halovány ifjúra,
Midőn kebledre hajtá bús fejét;
És átkarolva őt, miként folyondár,
Arczára hintve csókok ezérét?...
Emlékszel-e? az ég minő derült volt,
Csillag szemével, hogy mosolyga ránk;
Mig elfeledve ez önző világot,
Egymás keblén mily boldogok valánk!

TÁRCSA.

DEÁK FERENCZHEZ.*)

— 1866. június 26. —

A haza, védőjét bennem tisztelve tekintü.

Néma csodálattal néz Európa reád.

Ősök, vajha soká, vetekedve fogadnak az égben,

A késő ivadék hült porodn leborul.

Ámde mi, kik láttunk, hallók szavadat, veled éltünk:

Áldjuk a gondviselést, mely közeledbe hozott.

És fiainkra ereklje gyanánt szállítjuk a perczet,

Melyben büszkén vert nagy szíveden kebelünk.

Szász Károly.

EGY POLGÁR LEÁNY.

BESZÉLY AZ ÉLETBŐL.

Zombori Gedőtől.

Kedves olvasó! Fényes salonokból, melyről mások annyit írnak, én a csendes boldogság hazájába, polgári szobába vislek; légből kapott, életnélküli ábrándhalmaz helyett megismertetem törekvéseivel, erényeivel, bűneivel magát az életet úgy a mint van, elmondok egy történetet úgy a mint megtörtént, s érthetlen szóvirágok helyett beszéltetni fogom személyeimet az élet nyelvén.

— Igen Julesa leányasszony, én boldogságom küszöbén állok, remekemet megdicsérte a nemes czél, sőt a senator urak mindjárt két pár eszmadia rendeltek meg nálam, lesz műhelyem, kis lakásom, csak egy hiányzik: jó feleség.

* A P. Naplóból.

mert azt, valjon az ítélet jogerőre emelkedett-e, az iktató hivatal bizonyítványa után a végrehajtó bíróság megítélheti, s miután az ítéletben az egész marasztalási összeg, kamatokkal és perkiöltségekkel együtt be-foglaltatik, azt egy újabb végrehajtási végzésben ismételni felesleges munka.

Ez által az ügyvéd és a bíróság sok felesleges irkafirkától és haszontalan munkától, a felek pedig szükségtelen költségtől s idővesztéstől lennének megmentve.

A mi a telekkönyvezett ingatlan birtok iránt hozott, s birtokváltozást tartalmazó ítéleteket illeti, a pernyertes fél a végrehajtó bíróság általi birtokba vezetést akkor is szorgalmazhatná, ha már a jogerőre emelkedett ítélet alapján az ítélt bíróság által megkeresett telekkönyvi hatóság az átkebelezést teljesítette; azért az ingatlan birtok tulajdonjoga iránt lefolyt perekben a telekkönyvi hatóságot az átkebelezés általi végrehajtás eszközlése végett épen úgy meg lehetne keresni az életet, mint a végrehajtási kérelem folytán. A hatósági elnök és jegyző, kik a megkeresvényt aláírják, elég illetékesek annak megvizsgálására: valjon az ítélet jogerőre emelkedett-e, s csak oly ítéletet küldenek át más törvényhatósághoz a végrehajtás foganatosítása végett, melynek jogerőre emelkedése vagy az eredeti ítéletre vezetett iktatói bizonyítvánnyal, vagy felsőbb bírósági helybenhagyó ítélettel igazoltatik.

De a végrehajtás foganatosítása végett megkeresett hatóság is bizonyosan mindenkor megvizsgálná: valjon a végrehajthatni kért ítélet jogerőre emelkedése kellőleg bizonyítva van-e, és csak akkor küldene ki egy bírói tagot a végrehajtás teljesítésére, illetőleg csak akkor eszközölné a telekkönyvi átkebelezést, ha ezt igazoltatná találja. Különbözik pedig a megkeresvényt a megkereső hatósághoz a tapasztalt hiányok végett vissza-küldhetné.

A végrehajtást szorgalmazó fél teendője lenne tehát a megkeresvényt elküldése előtt, az ítélet jogerőre emelkedését tanúsító bizonyítványt az eredeti ítéletre vezetetni, és a kiadó hivatalnak átadni.

Midőn pedig a felsőbb bíróság jóváhagyó ítélete által válik az ítélet jogerejűvé: akkor a felsőbb bírónak az első bíróhoz vizs-érkezett ítéletére hozott végzésben lehetne a végrehajtás teljesítése iránt a fentebbiek szerint intézkedni, s szükség esetében más végrehajtó bírót kiküldeni.

Ebből látható, hogy a végrehajtási kérvényeknek szükségét semmi körülmény nem igazolja, s azt teljes nyugodtsággal törvénykezési eljárásunkból ismét kiküszöbölhetjük.

Együgyü levelek az érmellékről.

I.

Tekintetes szerkesztő társ, nagy jó uram! Félre ne értsen, habár én egyszerű falusi ember vagyok is, mégis tudom, hogy nem nékem szerkesztő társam, hanem Kovács Márton uramnak; s én most csak arra kérem fel, hogy engedelméből most is máskor is ha Isten segít némelyeket elmondhassak be-cses lapjában.)*

Én egyszerű falusi ember tudom azt, hogy nevelés, tanítás, tudomány nélkül az ember valóságos állat lenne, s így tudom, hogy meg kell becsülni azokat a kik az emberek vagy gyermekek tanításával foglalkoznak. Nem tudom én okát felfogni, hogy miért van az, hogy azokat a tisztelt tanító urakat miért nézik még most is legtöbb helyeken annyira le, hiszen azok lennének igazán a méltánylatra s jutalomra méltók, kik másokat a jóra oktattak. Én úgy olvastam „hogy a kik másokat igazságra oktattak fénylenek mint a csillagok az égen!“ És mégis, de hogy fénylenek! még nagyon is elhomályosulnak! Hogy én is ezt az együgyü levelkét írhatom, azt tanítóimnak köszönhetem. Nem adnám az egész világot parányi tudományomat, és ezzel úgy lehet minden jóra való ember, s mégis, boldog Isten! mennyire sajnálja sok szíve a kevés gabonát, tengerit, mustot, vagy néhány krajczárt, mit gyermeke tanításáért fizetni kellene.

Csak itt az én lakó helyemen is mily keservesen kapja be (a mit bekaphat) a szegény tanító fizetésecskéjét. Unszolják évről évre, vár esztendőről esztendőre, nyomorog, nélkülöz övével együtt; ha törvény utján sürgeti, üldözés tárgya lesz; panaszát kevés ember érti meg, vagy kevés ember akarja megérteni, azt mondják: „szegény a nép, s nem tud fizetni;“ azt mondják: „éheznek a nyáj éheznek a pásztor is;“ de én erre azt mondom: ha a pásztor éhez, kell hogy őrizze a nyáját, az éhséget nem tűrhethet munkát keresni megy, a nyáj őrizetlen marad s elszélled, vagy a vadak prédája leend. De azt is mondom, hogy bizony furcsa állítás az, hogy Koresmaházi, vagy Henyéli uraméknak huncbárjukban egy vagy más ok miatt nincsen buza,

*) Mentől többet, mentől előbb.

Szerk.

azért a tanítónak se legyen; hát miért nem szerzik meg ő kegyelmök s adják meg a mivel tartoznak? hiszen könnyebb ő kegyelmeknek a rájuk eső egy véka buzát vagy tengerit megadni, mint a sok nem fizető után várni annak a belső embernek ki azért már meg-szolgált!

Azt mondják: „hogy minden munkás méltó a maga bérére, és úgy is van, mert tesszem fel, ha én egy kapást fogadok, ha a napszám kitelik, ki kell hogy fizessen, hát azért a nagylelki munkáért ugyan hogy ne volna szükség megfizetni!“

Még az sem fér az én fejemben, hogy például én vagy hozzám hasonló emberek, vagy még olyanok is, kik nevüket sem képesek leírni benn vannak a praesbyteriumba, s egy tanítónak ott helye ne legyen, a mint ez van a mi falunkban, sőt városban is mint p. o. Németiben.**) Olvastam én egyszer egy könyvből azt, hogy a tanító is tagjai a praesbyteriumnak, és ezt Kolozsváron 1861-dik évben jul. hó 28 és 29 dik napjain tartott hely. hitv. egyh. főtanács gyűlésben határozták el. Ki is jegyeztem abból a jegyzőkönyvből, mely újjászervezésre vonatkozó alapszabályoknak neveztetik a II. fejezet 3. pontját, mely így van: „Választás alá nem eső tagjai a praesbyteriumnak a pátronusok, a helybeli tanodák rendes tanárai, és a kebli iskolák rendes tanítói.“ Ugy-e bár szerkesztő társ nagy jó uram, igazságosan és okosan van az kigondolva s törvénybe írva.**)

No de talán alkalmatlan is vagyok hosszúra nyult együgyü levelemmel? melyet sietek is bevégezni azon megjegyzéssel és tapasztalással: hogy hej azok a tanító urak bizony ohajtva várnák, hogy az országgyűlés segítene árva sorsukon s így a népnevelésen!

Az Isten áldja meg szerkesztőtárs nagy jó uramat, ajánlom magamat kegyes gráciájába.

Igaz Ádám m. k.
falusi polgár.

Kimutatása

a Szatmár-Németi ovoda javára, június 10-én tartott, árveréssel összekötött táncmulatság jövedelmének:

A bevétel volt 396 ft 30 kr,
a kiadás 51 ft 70 kr,
tisztá jövedelem 344 ft 60 kr.

*) Reméljük másként lesz ott a legközelebbi választáskor.

Szerk.

**) Ugy van ez Szatmáron is.

Szerk.

Szívemre tetted pieziny kis kezed,
És kérdezéd: vajjon mi dobog ott?
S én, elmerülve tündér ábrándimban,
Szemed néztem, mint legszebb csillagot!...
Sötét volt az, hajh! mégis oly villámos,
Ugy állóvált dult keblem rejtekén:
Mint gyors villám, az eget elborító
Terhes felhőknek vastag rétegén!...

Én Istenem! de szép is így az élet!
Oh, bár meghalni boldog kellene!...
Vagy ifjuságom boldog percezeinek;
Bű és bánat ne állna ellene...
Most, tárva áll a mennyország előttem,
S mindenfelől az öröm intetet,
Míg fűszerezni ezt a nagy örömet,
Ajkd ajkamra csókot hintetget.

Boldog vagyok... Elérve vágyaimat!
Szívem ujul és újra éledez...
Nem rettegek már többé, mert tudom, hogy
Gyöngye karod a bajtól befedez...
Miért vágytam, s mit birni úgy ohajték,
S miért lelkeim oly forrón epedett:
Elfelejtve a mult fájó emlékét,
Megtaláltam azt, birom szivedet!

Erdey István.

Tárczalevél a szerkesztőtárhoz.

Brassó, június 14. 1866.

Tekintetes szerkesztő ur!

Vándorfelhő szült engemet és vándormadár adott szárnyat, csapongó pillangó tanított használni azt; könnyelmű szellő nevelt föl, holdvilágos éjeken suttogó pálmalombok és rohanó hullámok valának játszótársaim,

szeretőim a félhomályt kedvelő és rózsalugasokban sétáló ábrándok és merengések, gondolataim hullócsillagok, szeretem a meséit, ohajtom a tarkabarka világú kalandokat, vágy kerget engem látni, tapasztalni az élet hullámzó zajában; áhítattal állok meg egy rombadőlt lovagvár pusztuló ormain s mintha beszélgetnék a multtal: eszűdösségre intem a rezgő bokor leveleit és az énekes madarat! — Ezzel csak azt akarom kifejezni, hogy az utazásnak barátja vagyok. Jelenleg igen dicső hangulatban vagyok s megőlelném az egész világot, ha lehetne. S hogy e rózsás kedély indokolva legyen, sietek megemlíteni, miszerént én ezen órában egy köztisztelőben álló családnál theaestélyen vagyok!... A főteremben a házikisasszony épen most zongorázza azt a vérforráló dallamot, melynek hallatára fölmagasul a magyar és édesbűsan mereng el a baba dicső fián: Il-ik Rákóczy Györgyön! — Igen, én theaestélyen vagyok, de a társaság köréből kisuhanam, hogy önnek írjak, kihez oly őszintén ragaszkodom, mint a szilárd-ság a kősziklához.

Ha az ember az árokpatáki s úzoni Béliérek sírhalmának magaslatáról szemléli az innét délre eső tá-jéket, egyikét látja ama tündéres vidékeknek, melyekről vagy boldogan álmodott, vagy a téli estvéken mesélni hallott. Ez a Bárczóság, — németül Purzen, vagy Burezenland. Letekintve a magaslatról hullámzó vetések vonulnak az Oltig, mely kanyarogva kering mély és őrvénylő vizével nyugot felé. Néhol a folyam csilámló tükre nem látszik, azonban elárulják hollétét a mentében áldogáló szomorúfűzék és sugár jegenyefák.

Jobbra tőlünk mintegy félóra járásnyira emelkedett helyen fekszik: Hidvég, hajdan Fürstenburg, a templomos-vitézek birtoka vala II. András magyar király országlásakor, azonban a birtokot engedelmesség következtében elveszték, hasonlóképen a közellevő Marienburgot, úgy szintén a bájos virányú s gazdag Krizát

— Kreuzbach — mely jól fordítva magyarul Kereszt-patakot jelent, mert a helység közepén valóban két patak metszi át egymást s rohanó irányát, daczára az egybeolvadás lehetőségének, tovább is megtartja mind a kettő. A különben igen erős de vízszegény Marienburgba a dugaszdag templomosok hallatlan szorgalom-mal, sok áldozattal, de mindenekelőtt remek mérnöki hidrostatikai kiszámítással zsilipeken vezettek ivóvizet innét.

Marienburg még arról is nevezetes, hogy Báthori Gábor Erdélyország fejedelme az itteni várban harmincz lázongó szász ifjút akasztatott föl; — innét elrobogva azután a szászországgal zsufolt Türesvárat vette be diadalmosan s szilaj jó kedvében Brassóban egy tánczvigalmi estélyt rendezett, melyre az előkelő szászcsaládokat mind meghívta fejvesztés terhe alatt. A táncz-terem ajtaja előtt a fejedelem alabárdosai a csunya szász férfiakat — ritkaság köztök egy lűrhető arez — aradálták, — a szép hölgyeket pedig illedelmesen bevezették a ragyogó terembe, hol a zene már őrzöngve csapongott viharos hanghullámaival.

A fejedelem és környezete rendkívüli vidám hangulatban volt, tüzelte a fényes diadal érzete, hevitette a nemes borok mómora és a szász hölgyek domború keblének hullámzása, a lángoló kék szemek kejes pillantása!... E vigalomnak halál nem lön utóeredménye... de a paradicsom édene meg lön rabolva... a könnyen megfajtható ok miatt a kirekesztett családapák és vőlegények hoszszút esküdtek!...

Ha mai napság úgy véletlenül a szász atyafiak előtt e tánczvigalomról beszél az ember, hosszú orruk dühös lárdaként nyomul előre, lábaikkal tombolnak, szemek vad haragtól forognak s ökleiket emelgetik Báthori Gábor sirja felé.

(Folyt. köv.)

Iff. Freudhoffer J.

Névsora

azon t. urak- és nőknek, kik az ovoda javára elárverezendő tárgyakat küldeni kegyeskedtek:

1. Kőpeczi Sámuelné. 2. Vékony Mihályné. 3. Kis Gaborné. 4. Andre Alajosné. 5. Bogdan Mihályné. 6. Hartman Istvánné. 7. Bartha Emilia. 8. Tóth Mihályné. 9. Sümeghi Istvánné. 10. Cseh Fám. 11. Pécsi Antal. 12. Takács Mária. 13. öz. Asztai Istvánné. 14. Kerekes Borbála. 15. Hannel Károlyné. 16. Lang Józsefné. 17. Jeszenszky Lajos. 18. Szarcz József. 19. öz. György Lajosné. 20. Ngos Rudolf Pál kanonok. 21. Fáy Imréné. 22. Id. Korányi Jánosné. 23. Farkas Antalné. 24. Májér Ignázné. 25. Riedler Károlyné. 26. Riesenberger Rajmondné. 27. Tegze Ferenczné. 28. Emsz Jánosné. 29. Keszler Józsefné. 30. Morvai Ilona. 31. Petz Mari. 32. Hanka Mihályné. 33. Néma Zsuzsika. 34. Lehoczky Jánosné. 35. Kaminszky. 36. Id. Koós Lajosné. 37. Koós Györgyné. 38. Szalay Józsefné. 39. Bartók Gaborné. 40. Berei Zsuzsika. 41. Molnár Józsefné. 42. Kölesei Ida. 43. Ormós Péterné. 44. Gahányi Jánosné. 45. öz. Léva. 46. Lehner Antalné. 47. Györi Károlyné. 48. Libnyiczki József. 49. Polgári Mihályné. 50. Polgári Mari. 51. Losonezi Józsefné. 52. Fidéi ezukrász. 53. Balog Istvánné. 54. öz. Ladányiné. 55. Szegedi Lajosné. 56. Jó Ferenczné. 57. Bosnyák Mihály. 58. Kovács Sándorné. 59. Klein Benjamin. 60. Kotro Pálné. 61. Oláh András. 62. Jeney Mária. 63. Vittekné. 64. Félégyházy Mihályné. 65. Kapusi Emma. 66. Koós Gaborné. 67. Koós Jánosné. 68. öz. Keresztesi Andrásné. 69. Bene Lőrinczné. 70. Sikos Józsefné. 71. Kádár Mihályné. 72. Sztanaczky Jánosné. 73. Lengyel Luiza. 74. Dona Istvánné. 75. Sztamári Pálné. 76. Jó Imréné. 77. Vallon Henrikné. 78. Kis Jánosné. 79. Ifj. Korányi Jánosné. 80. Ruprecht Mária. 81. Somlay Kálmánné. 82. Ruprecht. 83. Demid Ignác. 84. D. Frommer. 85. Dr. Singerné. 86. Szőnyi Ferenczné. 87. Lengyel Zacharné. 88. Keresztesi Andrásné. 89. Antal Dánielné. 90. Jakó kereskedő. 91. Reich Andrásné. 92. Föt. Némák gymn. igazgató. 93. Nagy Vinczéné. 94. Ngos Novák József kaponok. 95. Bara Károlyné. 96. Bara Károly. 97. Munkási Józsefné. 98. Roth Vilmos. 99. Günther János. 100. Szilvási kerékgyártó. 101. Nagy Károly kovács. 102. Jurke kárpitos. 103. Nagy Károly kovács. 104. Jurke kárpitos.

Közli Páskuj Lajos, ovodai gondnok.

Helybeli hírek.

— Előleges jelentés: Szatmár-németi ref. gymnasiumunkban az évről közzévalólatok következő rendben fognak tartatni: Julius 18-ikán s-erdán. délelőtt 8-tól 9 óráig: évről ünnepély; 9 után. Pártfogósági gyűlés. — Julius 19-én, egész napon át az I-ső gymnasialis osztály; 20-dikán a II-od gymn. oszt.; 21-dikén a III-ad gymn. oszt. fog megvizsgáltatni; 22-én vasárnap: a fensőbb osztályok polgárai, a fogalmazásból; 23-án a IV-ed gymn. oszt.; 24-én az V-öd; 25-én a VI-od osztály növendékei s azon ifjak fognak szigorlat alá vétetni, kik a VII-ed és VIII-ad osztály tudományait a r. kath. főgymnasiumban tanulják, de vallásos oktatást tanodánkban nyerne. — Julius 26-dikán d. e. a III-ad elemi; d. u. a IV-ed polgári; július 29-én vasárnap, d. e. a II-od elemi; d. u. az I-ső elemi iskolások examene leend. A vizsgálatok a kijelölt napokon délelőtt 8-12-ig, délután 4-7 óráig fognak tartatni. — A beírások az 1866-ik isk. évre szeptember 27-ikén, a tanítások október 1-ső napján fognak szokott módon megkezdetni. — Közli Bartók Gábor gymnasium igazgató.

Gyász-istenisztelet és halotti emlékünnepelely.

Sárospatakon, folyó évi július 8-án, vasárnap délelőtt a városi ref. templomban néhai főosztelendő **Zsarnay Lajos** urnak, a tisztánimeni hely. hitv. egyházkerület nagyemlékü szuperintendensének, s a sárospataki ref. főiskola egyházi főgondnokának végítzességé az egyházkerület és főiskola részéről gyász-istenisztelettel egybekötött halotti emlékünnepelelyel fog megtartatni; miről a dicsőült főpásztor érdemeit tisztelő közönség ezennel értesítetik. — Sárospatak, jun. 27. 1866. — A főiskolai igazgatóság.

† Idősb Kölesei Kölesy Mihály, a hársfai fürdőben f. évi július 1-én, életének 78-dik évében, jobblétre szenderült. Porrszézei Csekébe vitetven, a családi sírkertben, a hely. hitv. szertartása szerint f. hó 3-án eltemtetett. Béké lengjen felette!

— Olvasónknak örömmel hozzuk emlékezetébe s holnap e hó 8-án a kasino könyvtára javára tartandó julialist; előkészületek után itélve ez egyike leend az eddig legsikerültebb tavaszi és nyári mulatságoknak. Ez alkalommal hangot adunk a közpanaszoknak, hogy a vendéglős rosz bort tart, s a kiszolgáltatás pontatlan. Ohajtjuk, hogy ez alkalommal ne úgy legyen.

— A helybeli dolgozóház czélszerűtlenségéről városunk közgyűlése meggyőződén, bezáratását elhatározta, s a hatóság ezt mult hó 30-kán véghez is vitte; tanácsunk nemeslelkűen gondoskodott, hogy a betegek kórházba szállíttassanak, a gyámoltalanok pedig heti pénzsegélyben fognak részesülni, egyszersmint Fáy Imre belkapitány elnökölete alatt bizottmányt is nevezett ki, mely az intézeti alap minő czélra fordításáról véleményt adjon. A bizottság tagjai csaknem fejenként külön intézetet ohajtottak, s véleményeiket okadatlva a városi beltanács elé terjesztették. Most volna ideje, alkalma a megyei négyeletnek az általa rég tervezett megyei szegény kórház alapítását a mondott intézet helyiségében kezdeményezni. Ha ez nem valósul, akkor véleményünk szerint ott egy bölesöde lenne alapítandó, mely intézetnek nagy jövője lenne, s magát szép anyagi és szellemi sikerrel tarthatná fenn.

— A legközelebbi számunkban örömmel hirdett eső egy napig sem tartott; a szelek elviszik a tornyosuló felhőket, az aszály okozta kár naponta nagyobbodik.

— Erélyes hatóságunk a vásári napokra mintegy husz csavargót tett hűvörsre, kik a vásár alatt a zsebmetszés művészetét gyakorolni keresték meg városunkat; hasonlólag tön mintegy 20 idegen koldussal is.

— Hirszerint Velence az olaszoknak fog átadatni, s a magyar országgyűlés egybehivatni.

Vegyes hírek.

* A kormánytól állítólagos felszólítás érkezett a hatóságokhoz, hogy a jótékony négyeket fölkerjék: a katonai kórházak részére erejökhez képest minél több tépetet, vásznat stb. gyűjteni és ajándékozni.

* Legfelsőbb rendelet érkezett június 30-án a megyékhez, mely szerint ez évi második ujonozás elemunkálatainak befejezési határidejeül július 23-ka tüzeltet ki, mely napon egyszersmind az ujoncz-állítás is megkezdetik.

* A budai sorsjegyek legutóbbi főnyereménye: 30,000 frt egy tolnai iparosnak jutott. Fia, ki a budai műintézetben tanul, már be is mutatta az illető helyen a szerencsés sorsjegyet. A »H.« szerint ez az első eset, hogy a budai főnyeremény nem vándorol ki az országból, hanem magyar ember markát üti.

— Az anyáról gróf Rhédey családból származott württembergi herceg Teck Sándor Ferenc

e napokban kelt egybe az angol királyné unokatestvérével a cambridgei hercegnővel, s így hazánk egyik főiri családját az angol királynővel rokonságba hozta. Az ismertebbek közül a Rhédey családhoz tartoznak gr. Rhédey Klára b. Radák Istvánné a jótékony-ságáról ismeretes urnó, s gr. Mikó Imre, kinek neje e nemeslelkü bárónéknak testvére volt. Mindketten megérdemlik e magas rokonságot.

— A mint a Kölni újság írja Nigra eszközlétére Napoleon Olaszországba intervenialni fog. Ausztriának többé orosz segélyhez sincs reménye.

— A porosz pártoló angol miniszterium lemondását mult hó 26-án, az angol királynő elfogadta; az új cabinetet Derby alakítja.

□ Az első osztrák sebesültek a jelen harez alatt gr. Hunyady kapitány és gr. Stockau alezredes voltak. Ez utóbbi csak könnyű sebet kapott; Hunyady pedig balkezén sebesült meg s karján kötéleket visel.

□ Az olasz csatáreken sebesültek számára Budán kórházat építenek, mely 500 sebesültet fogad be.

— Königsgraz és Josefstadt közt július 5-ikán véres csatában győztek a poroszok; 2000 ágyu öntötte a tüzet; három osztrák tábornok kapott veszélyes sebet, köztök Festetics gróf. A főhadiszállás most Hohenmauthban van, innen Olmüczbe teszik át. E csata a világtörténelem egyik legnagyobb csatája volt.

— A nachod-jicin münchengraezi 5 napig tartó, s Benedek tsznagy visszavonulásával végződött csatákban 13 ezer osztrák katona esett el. A poroszok medve pusztító golyókkal löttek, a golyók hossza a közép új izének hosszúságával egyenlő. E veszteségért a bizalom a harez kezdetén bálványzott Benedektől el kezd fordulni. Clam-Gallas már vissza is hivatott, helyét gr. Godrecourt fogja elfoglalni. Prága nyitva volt a poroszok előtt, úgy látszik megszállása nincs haditervökbe, e napokban döntő ütközötre készülnek. Edigi osztrák veszteség 25 ezer ember. A legújabb tudósítások szerint Ausztria hajlandó lenne Olaszországgal egyezkedni, hogy egész erejét a poroszok ellen fordítsa.

* A porosz összes haderő jelenben mintegy 700,000.

— A hannoveriai csakugyan letették a fegyvert jun. 29-én, a poroszok 12 ezer darab lovat kaptak. E volt a legnagyobb nyeresemény. A tiszték egyrésze porosz szolgálathba lépett. A vak hannover király, valódi atyáskodó fejedelem, menekült, nem tudja hová.

* Vihar és sáskák. Kővágó-Eörsről írják, hogy ott a junius 17-iki vihar oly erővel és oly egyszerre tört ki, hogy a község legjobb halászatát — oly uszót a ki fele Balatonról, akár lábtipró uszással is akárhányszor kijött — egy erőteljes szép fiatal férfit, fiastul, csónakostul a Balaton hullámai alá temette, hogy még idáig holtteste sem találtatott meg. — Megjöttek e forró szelekkel a sáskák is, apró, de milárd alakban, s lelegelik a fagy óta serdülő tavaszi veteményeket, a gazda megélhetésének utolsó remény-csíráját is. Szomorú kilátások!

ÜZLET:

Szatmártt, július hó 4-ikén tartott országos vásári piaci árak következők köblönként: Tiszta buza 8 frt—8 ft 40 kr. Kétszeres 6 ft 40 kr. Rozs 5 ft 60 kr. Tengeri 7 ft 50 kr—7 ft 80 kr. Árpa 3 ft 60 kr. Zab 3 ft. Kása 8 ft—9 ft. Főzélék 10 ft. Krumpli 2 ft 40 kr. Aszalt szilva 12 ft.

Máté-Szalkán, június 28-ikán tartott hetivásári piaci árak következők köblönként: Tiszta buza 8 ft 40 kr—9 ft. Kétszeres 7 ft—7 ft 40 kr. Rozs 6 ft—20 kr—6 ft 80 kr. Tengeri 6 ft 80 kr—7 ft 20 kr. Árpa 3 ft 80 kr—4 ft. Zab 3 ft—3 ft 20 kr. Kása 7 ft—7 ft 20 kr. Köles 5 ft.

HIRDETÉSEK.

271/1866 tk.

Hirdetmény.

Szatmár város határában a régi Csárdás ut helynek egy része, mely Asztai Sándor által megvásároltatott, és 120 ftra becsültetett Szatmár város mint felperes javára 49 ft. 98 1/2 kr. s járuléki fejében, nevezett Asztai Sándor marasztalt a pperes terhére eladati rendeltetvén, e véggett f. é. augusztus 4-dik napja első, ismét f. é. szeptember 4-dik napja második határnapul oly kijelentéssel tüzetik ki, miszerint az elárverendő birtok első ízben a becsáron felül, másodízben pedig azon alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt e városi telekkönyvi irodában megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1866. márczius 29-én tartott üléséből. 4-3

Hirdetmény.

Mely szerint ezenrel közhírré tétetik: hogy a debreczeni tekintetes kir. váltótörvényszék által mult évi 5193. és 5196. sz. alatt kelt végzéssel Pollatsék Ignác nyertes felperes részére Csáthy Sámuel

s társai ellen 1138 és 214 ft és járuléki erejéig elrendelt végrehajtás folytán Csáthy Sámuel tól Bere községben bírósan lefoglalt következő ingóságok:

1. 26 köböl rozs,
2. 4 öl hosszú, 3 öl magasságu szónakazal,
3. 4 öl hosszú, 3 öl magasságu kazal lednek,
4. 3 darab sertés,
5. 1 nyolcz éves barna szőrű fejőstehén borjúval — N.-Károly városában f. év július 30-ra eső hétfőn a vásártéren készpénz fizetés mellett közárverésen el fog adatni, mire a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

N.-Károly június 20. 1866. Nagy m. k. főszolgabíró.

162/1866 tk.

Hirdetmény.

Páskándi János marasztalt alperesnek nejevel Lamor Máriaival közösen birt, és e városi 945. sz. a. fekvő, 600 ftra becsült házastelke, Szatmár város nyertes felperes javára, 128 ft. 10 kr. s járuléki fejében elárveretlni rendeltetvén, e véggett f. é. július 28-dik napja első, is-

mét f. é. augusztus 30-dik napja második árverési határnapul mindenkor délután 3 órakor és a helyszinére oly megjegyzéssel tüzetik ki, miszerint az eladandó birtok első ízben a becsáron felül, másodízben azon alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalnál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1866. május 29-én tartott üléséből.

2-3

Egy négy ló erejü jó angol szerkezetü cséplő-gép ajánlatik hosszantabb munkára, akár valamely nagyobb birtokba, akár több egymás mellett fekvő kisebb gazdaságba — cséplésre. — Ertekezhetni a tulajdonossal Nagybányán bérmentes levélben.

PATAKY LÁSZLÓ.

HIRDETMEY.

2-3

Szatmármegye kebelbeli Nyir-Csaholy helységben, a nagyméltóságú m. kir. Helytartótanács intézménye folytán engedélyezett rom. kat. templom építéséhez 300,000 darab szabályos mértékü, jó minőségü égetett téglá fog felhasználtatni, melynek ugyanott, vagy a helység közelében lévő területén előállítás a legújanyosabb vállalkozónak kiadandó. — Bővebb felvilágosítás nyerhető Lechner Antal építésznel Szatmáron hid-utca 96-ik szám alatt.